

har holdt fast paa Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelserne skulde kunne have en vis afgørende Indflydelse med Hensyn til Lønnens Størrelse. Da vi fra Socialdemokratiets Side absolut maa modsætte os, at noget saadant vedtages i en Lov, har vi ikke kunnet tiltræde Flertallets Stilling til Lovforslaget eller de Ændringer, som Flertallet foreslaar, men har selv stillet et Ændringsforslag under Nr. 3, som gaar ud paa, at Hjælpekassen ikke kan nægte en Arbejder Hjælp i Henhold til Loven af 22. December 1920, fordi han ikke vil paatage sig et Arbejde, medmindre det Arbejde, der anvises ham, betales efter den Overenskomst, som er gældende mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, og at Lønnen paa de Steder, hvor der ikke findes saadan Overenskomst, skal være den, som almindeligt betales for saadant Arbejde, og at, hvis der er Tvivl om, hvad der maa betegnes som „almindelig Løn“, Spørgsmaalet skal kunne indankes for Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917. Hvis man fra alle Sider fremdeles er enig om, at man ved denne Bestemmelse ikke tilsigter en Nedsættelse af Lønningerne, skulde man tro, at man kunde give Tilslutning hertil. Men det fremgaar saavel af den ærede Ordførers Tale i Dag som af de Ændringsforslag, Flertallet har stillet i Udvalget, at man tilsigter noget mere. Man nøjes nemlig ikke med at bibeholde § 4, 2det Stykke, væsentligt uændret, idet der kun er foreslaaet nogle Redaktionsændringer, medens Realiteten er den samme, nemlig at det er Kommunalbestyrelsen, der træffer Afgørelse af, hvorvidt den Løn, der betales, maa siges at være passende. Men endvidere foreslaar man § 4, 1ste Stykke, ændret saaledes, at dette Lovforslag ikke alene kort og godt omfatter de Arbejder, der skal udføres for de Laan, som Stat og Kommune yder Garanti for, men alle de Arbejder, som Amtsudvalget enten udarbejder Planer til eller godkender Planer til. Med andre Ord, saa godt som alle Grundforbedringsarbejder vil komme ind under denne Bestemmelse. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte nemlig, at hvis der ikke kom andre Arbejder i Gang end de, hvorefter der efter dette Lovforslag skal ydes Tilskud, betød det jo ikke noget. Det falder meget godt i Traad med, hvad jeg sagde ved første Behandling; at paa Papiret ser dette Lovforslag godt ud, men i Virkeligheden vil en Lov som denne ikke bidrage til at skaffe noget synderligt Arbejde. Men jeg spørger, er det ikke ganske urigtigt, at man ved en saadan Lov vil søge at fastsætte en

lav Løn for alt det Grundforbedringsarbejde, der skal udføres i den kommende Tid. Den ærede Ordfører for Venstre mente ganske vist, at det, der kan blive Strid om, kun var en Øre pr. løbende Meter eller lignende, og det spillede ingen Rolle. Ja, men hvor har man Garantier for, at der kun vil blive Tale om en Øre? De Akkordsatser, der er nævnt i Bilagene til dette Lovforslag, ligger jo 50 pCt. under de almindeligt gældende Betalingsvilkår for saadant Arbejde, nemlig 25 Ø. pr. løbende Meter, medens den almindelige Betaling er 50 Ø. Der er altsaa Tale om mere end en Øre eller to pr. løbende Meter, og jeg frygter for, at hvis denne Bestemmelse bliver vedtaget, vil det ikke alene blive Drænings- og Grundforbedringsarbejder, man vil søge at faa Lønnen nedsat for rundt omkring i Kommunerne, men alle Arbejder ude paa Landet. Derfor vil jeg, saa stærkt jeg kan, fraraade de under Nr. 1 og 2 stillede Ændringsforslag, men anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 3. Ændringsforslag Nr. 4 skal jeg ikke omtale. Men for mig staar det saaledes, at det er betydeligt bedre end det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2.

Henningsen: Efter de Udtalelser, der faldt ved første Behandling, var det givet, at § 4 ikke vilde blive bibeholdt i dens daværende Skikkelse, og det har da ogsaa vist sig, at intet af Partierne har ønsket at bevare § 4 i den oprindelige Affattelse. Vi fra vor Side har ikke kunnet indse, at der var Spor af Grund til i denne lille Lov at indføre særlige Bestemmelser vedrørende Arbejdsløshedsunderstøttelse. Derimod har det været vor Opfattelse, at skulde der være særlige Regler, hvorefter Arbejderne tabte Retten til Understøttelse, naar de nægtede at udføre Arbejde, der bliver sat i Gang efter denne Lov, var det af overordentlig stor Betydning, at der opnaaedes Enighed mellem alle Partier om saadanne særlige Regler. Vi har derfor stillet os velvilligt overfor det af Socialdemokraterne under Nr. 3 stillede Ændringsforslag, og vi kunde tiltræde dette Ændringsforslag under den Forudsætning, at der opnaaedes Enighed derom i Udvalget. Det samme gjaldt et Ændringsforslag, der var fremme i Udvalget fra anden Side, hvorefter det var Amtsudvalgene, der skulde afgøre, hvornaar Retten til Arbejdsløshedsunderstøttelse skulde anses for tabt. Dette Ændringsforslag vandt ikke Tilslutning. Da der altsaa ikke kunde opnaas Enighed om disse Ændringsforslag, og da